

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Ne bolygassuk a multat!

Pécs, 1899. április 20.

Tegnap emelte föl először hosszú idők után hatalmas szavát a képviselőházban Ugron Gábor s abból az alkalomból, hogy Széll Kálmán kormányra jutásával új törvényhozási irányzat, új kormányzati rendszer életbeléptetését hirdetik, erős, de a valóságnak megfelelő színekkel ecsetelte a régi rendszert, annak pusztító hatását és szivés természetét. Figyelmeztetett arra, hogy a politikai korrupciónak, a párt-hatalmi monopoliumnak az a rendszere, melyet Tisza Kálmán honosított meg a törvényhozásban és a kormányzatban egyaránt, ha külsőleg megbukott is, nem halt meg, hanem folytatta aknamunkáját mindig és mindaddig, míg az új irányzatoknak ismét a nyakára nőtt s virágzott jobban, mint valaha első bukása előtt.

Az volt mindig a kormányoknak a szerencsétlenségük, hogy mikor kormányra léptek: ígérték, hogy ők ugyan a régi pártnak hívei, de új rendszert fognak képviselni. Ez az ígélet egypár hónapig eltartott s aztán csak azt vették észre, hogy egy gonosz szellem újra hatalmába kerítette őket, s az a mult, melynek meg kellett volna Tisza Kálmán bukásával halnia, újra elkezdett tovább működni, tovább hatni.

Azért ha azt akarja a miniszterrelők

úr, — így folytatta a Tisza-rendszer elleni filippikáját Ugron, — hogy elhiggyük, hogy programját meg is akarja valósítani, elszántsága is van hozzá, akkor első az, hogy tudjon megbékülni azzal a gondolattal, hogy a multnak meg kell halnia, annak a gonosz szellemnek pedig meg kell semmisülnie. Mert az a gonosz szellem, ha időt adnak neki a munkára és tevékenységre, csak oda fogja vinni a Széll-kabinetet, a hová vitte a Szapáry-, Wekerle- és Bánffy-kabineteket.

Széll Kálmán válaszában erre kijelentette, hogy Ugron eme fejtegetéseire kiterjeszkedni nem akar, mert azok inkább retrospektív természetűek és retrospektív panaszokkal és talán kifakadásokkal teljesek s azért azoknak feszegetése annak a politikának, a melyet ő hirdetett, a békepolitikának nem kedvez, azzal ellenkezik.

Tehát ne bolygassuk a multat: ez a jelszava Széll Kálmánnak, mert ez árthat a békepolitikának. Nos hát nem veszi észre Széll Kálmán, hogy az a békepolitika, a mely minden retrospektív panasz ellenében dédelgető ótalmába veszi s a keblére öleli azokat, akik csak az imént nyílt ellenségei voltak a béke politikájának s akik megfeszítették minden erejüket a Széll Kálmán által képviselt új irányzat érvényesülése ellen, az ilyen békepolitika kigyót melenget keblén, amely elpusztítja, mielőtt új programjának megvalósítására: a közéleti erkölcsnek, a törvény, jog és

igazság uralmának helyreállítására alkalma lenne.

Azt mondja Széll Kálmán, hogy ő nem látja az Ugron által idézett szellemeket, de nem is féli őket; ő csak a programjába fektetett szellemet ismeri s ezt becsületesen és őszintén meg fogja tartani. Szép szavak, de nem nagyon megnyugtatók, mert aki nem szellemlátó, arról csak természetes, hogy nem fél tőlük, de abból még nem következik, hogy azok a szellemek nem is léteznek.

A multnak eseményei pedig eléggé bizonyították, hogy csakugyan léteznek, Széll Kálmán is szemlélhette közvetlen közelről romboló munkájukat, hisz ez vette el a kedvét oly hosszú időn keresztül attól, hogy az ország kormányzatában a legfőbb helyről ismételtelen megnyilatkozott óhajnak megfelelően résztvegyen. Miként hiheti hát most, hogy ez az időnkint levert, de aztán mindig ujult erővel lábra kapott szellem egyszerre végkép elpusztult?

Avagy nem veszi-e észre, hogy ez a szellem most kétségbeesettebben védekezik az új irányzat ellen, mint valaha? Ott settenkednek a képviselői a törvényhozás termében, a pártkörben, a sajtóban, a törvényhatóságokban. Láthatja azt a makacs küzdelmet, a melyet ama kreaturáik védelmében kifejtnek, a kiknek állását az új irányzat megingatta; láthatja azt a tartózkodó bizalmatlanságot, a melylyel a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Randevu.

Nagyon egyszerű a mi történetünk. Jolán én barátnőjénél láttam először. Attól kezdve udvaroltam neki, ott a hol éppen összejöttünk, a midőn időm volt, a szinitanoda folyosóján, a kulisszák mögött, ha sétált az utcán, ha színház után olykor hazakísértem. Bájós volt és nagyon kedves. Az ilyen leányok láttára öreg emberek visszakívánják a letűnt tavaszt.

Egyszer, talán egy évvel azután, hogy megismerkedtünk, ezt mondtam neki: van egy szabad délutánom, töltsük együtt. De amikor komolyan erősítette, szavára monda, hogy találkozunk, akkor én úgy hittem neki, mintha még sohasem csalódtam volna. Az órát nem határozta meg, hogy mikor jön el. Csak azt monda, üljek be a köruton a kávéházba az ablakhoz, ő majd elsétál arra.

Mindezt annyi idő alatt határoztuk el, míg a kapuban a házmasterre vártunk és én egy perccel az ígélet után már egyedül állottam a sötét, néptelen kis utcában. Nem tudtam mindjárt hazamenni és elindultam kóborolni a csillagos éjszakában. Folyton a hol-

napi randevura gondoltam és mi lesz majd holnap?

Soha sem volt szó közöttünk szerelemről, de szívesen töltöttük együtt az időt. Azt az időt, amit épen tölthettünk, szinte véletlenül, félig a körülmények összetalálkozása folytán. Ha én voltam rosszkedvű, Jolán kacagott, tréfált, elfeledtem mindent. Ha pedig a kislány volt hallgatag, szomorú, megtudtam nevetetni, meg tudtam nyugtatni. Valahányszor találkoztunk, mindig volt valami mondanivalónk. Szinte kellett találkozunk. Barátság volt-e ez vagy szerelem?

Most a randevu előtt szerettem volna ezt tudni biztosan. A szívébe szerettem volna látni ennek a bájós leánynak. Ugyan mire gondolt, mikor randevut adott nekem. Jolán nem volt közönséges leány. Érdek nem csatolhatta hozzám, hiszen van anyyija, amiből megélhet. Tudom azt is, nem tőle, mástól, hogy minden teketória nélkül utasította vissza az öreg Komorányi gróf ajánlatát. Ez a dúsgazdag habitué nagyon udvarolt neki. Jolán elfogadta tőle a cukorkát, meg a virágot ép úgy, mint a többi növendék, sőt meghagyta csipni az állát is, de mikor a gróf feszegetni kezdte a dolgot, a faképnél hagyta. Akkor kezdett neki udvarolni Lantay Szevér, a színház hősszerelmese. Nagyon szép fiú volt. Jolán eltűrt mindent, amit kollegáktól el szoktak túrni, de amikor Lantay ur egy izben a ku-

lisszák mögött megcsókolta, poslevest kapott, Jolán pedig sirva futott az öltözőbe.

Akkor még legelején volt az ismeretségünk. Meglepett hát, mikor Jolán este duzzogva kezdett panaszkodni:

— Képzeld, az a szemtelen Lantay megcsókolt.

— Ugyan?!

Csak ennyit szoltam rá és mosolyogva engeszteltem. Most jut eszembe, hogy nekem arcul kellett volna ütnöm azt az embert. És ha most megtenné? Érzem, hogy dühbe jövök még arra a gondolatra is, hogy Jolánt valaki megcsókolja.

Nem vagyok szerelmes Jolánba, nem. Csak megszerettem. A holnapi nap azonban sok mindent hozhat. Tavasz lesz újra tán, magános órákban annyiszor visszavárt tavasz, amikor a virágillat és csók megvigasztal. Tavasz lesz újra, a költők fönséges mélabujával eltemetett tavasz.

Az ember olykor csodásan elgyöngül, elérzékenyedik. Meglepi egy hangulat, amelyről csak akkor tudja meg, hogy csalta ábránd, amikor hűtlenül elhagyta a szívet. Az éjszaka, melynek sötétségébe máskor bujva mélyedtem bele, most csillagával, holdfényével, misztikus csöndjével boldog ábrándozásba ringatott. Nincs itt még az az idő, amikor kétségbeesett küzdelemmel kell előre haladni, hátra nem tekintve. Nem még nem vágta arcomba az élet

kabinetje támogatására sietett új elemekkel szemben viseltetnek s velük őszintén és igazán egybeforrni éppen úgy nem akarnak, mint a hogyan egybe nem forrhat, össze nem vegyülhet az olaj a vízzel.

Most még ők képviselik a vizet, amely alól van, de azért buzgón forralják a vizet, hogy annak fejlődő gőzei kiröpítsék a rájuk nehezedeő olajat az edényből. Nemcsak szépítgetik, de egyenesen dicsőítik a bukott rendszert s a bevégzett tények előtti meghajlásukat, az új kormány pártján való megmaradásukat azzal igyekeznek megokolni, hogy rendszerváltozásról szó sincsen, mert az új kormány egyszerű folytatása a réginek.

És mindezeket a machinációkat fölbátorítja, mert a valószínűség látszatát kölcsönzi nekik az új kormányelnöknek az az aggódó békepolitikája, amely perhorreskálja a multak bolygatását s nem meri nyíltan elítélni a bukott rendszert és kereken kijelenteni, hogy azzal végkép szakított.

Jellemző annak a szellemnek, a melyet a miniszterelnök észrevenni nem akar, az aknamunkájára a klikk sajtójának magatartása magával Széll Kálmánnal szemben. Azt írja pl. a Pesti Hirlap tegnapi számában, hogy egynémely ellenzéki, de még inkább az „ellenzékiből kormánypártivá átvedlett” lapok dicsőítő himnuszokat zengedeznek Széll Kálmánnak azért a rendeletért, a melyet a választói névjegyzékek összeállítására vonatkozólag kibocsátott, pedig ez a rendelet szóról-szóra azonos azokkal a rendeletekkel, a melyeket az előbbi kormányok belügyminiszterei is kibocsátottak évről-évre a nélkül, hogy ezért valaki is megdicsérte volna őket.

Nem látja Széll Kálmán ebből a közleményből a nyelvöltögetését annak a szellemnek, a melyre tegnap Ugron Gábor figyelmeztette? Ez a Széll Kálmán békepolitikájának a szelleme, amely maró gúnynyal bélyegzi az ő támogatására külön pártállásának föláldozásával siető nemzeti-

irgalmatlan valósággal, hogy senki, semmi sem vagyok. Még jogosult a kecségető remény, amelylyel szívében Marcel, a Murger szegény festője vidáman koplalt szerelmesével a kacér Musette-tel.

Szinte feledtem, hogy immár elhagytam a virágos rétet, hogy utam már kopár tarlón vezet tovább. Mit is fogunk tenni holnap? Kart-karba öltve járunk majd séta közben, ott ahol nem esik ránk az emberek gyanúsító tekintete . . . A rétet hosszú kanyarodással szegi be a vasuti sínpár. Távolabb van a kis állomás, mellette egy elhagyott kis örökzöld lugas. Ide vonulunk be, ha elfáradunk. Bokrétaiba kötjük a virágot s ha Jolán pihegve vállamra hajtja a fejét, elmerengve fülébe sugom csendesen:

— Pihenj nyugodtan kis galambom, mondok én mesét.

Mesét, igaz mesét . . . Elmondom néki, mit feledtem, megsugom neki a szerelmem, megkérem szépen, hogy szeressen, és bocsásson meg, hogy szólni mertem . . .

Magános, végtelennek látszó utcába tévedtem bolyongás közben. Köröttem mindenre temetői hallgatás borult. Valami különös láz fogta el egész valómat. Az utca hangtalan, sötét mélyében, mintha egy fekete függőnyt húztak volna fel hirtelen, szemem előtt lebeggett délibábszerűleg a rét virágaival rengő nyárfáival, a távolban kéklő hegyormokkal. Szinte hallottam a madárdalt, a patak cse-

párt sajtóját „ellenzékiből kormánypártivá átvedlett” ujságoknak? Ez az a békés szellem, amely megirigyl a kormányelnöktől a megérdemelt dicséretet s azt azzal a ferditéssel iparkodik kisebbiteni, hogy a kérdéses rendelet csak egyszerű lemásolása a volt kormányok hasonló rendeleteinek?

Mert hisz mondanunk sem kell, hogy nem egyéb légből kapott koholmányból az az állítás, mintha pl. Perczel Dezső belügyminisztersége alatt ilyen irányban valaha rendeletet intézett volna a központi választmányokhoz. De hát a legyűrt Tiszaklikknek most az illik bele a számításaiba, hogy ilyen koholmányokkal először is oldalba döfhesse a Lloyd-klubba betolakodott új elemeket, másodsor leronthassa az őt buktató miniszterelnök népszerűségét, végre pedig elhitesse a világgal, hogy a régi rendszer semmiben sem változott, csak az emberek, akik most dicsérik azt, amit dicsérni előbb elmulasztottak, mert más volt aki tette ugyanazt.

Nos, vigyázzon Széll Kálmán, hogy még ő is idejekorán észrevegye ezeket a gonosz szellemeket, a kiket mindenki lát, mert könnyen megtörténhetik, hogy nyakát szegik neki is, a programjának is, mielőtt létezésükről csak sejtelve is lett volna. Köszönettel tartozhatik hát azoknak, akik a multat bolygatva rámutatnak annak kísértő szellemeire.

H i r e k.

Pécs, 1899. ápril 20.

A halál után.

— Senki sem boldog halála előtt!

Ezt Solon mondta, a görögök bölcse; de az ő szavait se idézik többször, mint azt, hogy — a magyar poétákat haláluk után ismerik meg és dicsőítik, adják meg nekik az elismerés koszoruját.

A sok-sok magyar poéta között, a kik haláluk után részesültek elismerésben, a legújabb *Hrabovszky* Lajos, egy korán elhunyt

vegését. De csak egy pillanatra, azután ismét koromfekete, kietlen sötét lett.

Emlékezem . . . Ugy mentem előre, mindig csak előre, mintha egy gyászos országban kellene áthaladnom, hogy eljuthassak a boldogság honába. Hosszu, hosszú idő múlva jutottam el halálos fáradtan rideg legénylakásomba s mindössze néhány órai csillogtató reménykedéstől kimerülve döltem le pihenni.

* * *

Az ábránddal átszőtt lázas éj arany sugaras szeptemberi nap követte. Korán odaültem a kávéház széles üvegtáblája mögé és vártam.

Előttem huzódott el a körut zakatoló zürzavarával. Az emberek jöttek-mentek s én kerestem köztük Jolánt. Lestem, mikor pillantom meg bájos alakját a számtalan idegen között. Nem volt egyforma egy pillanatig sem a kép, ezernyi változat követte egymást, a beszivárgó zúgásból tömördek hang hallatszott ki. Engem minden, minden hidegen hagyott. Ugy tűnt fel nekem az egész, mint egy kép, amelybe nem öntött lelket a művész ihlete. Pedig minő édes emlék fog tűzni valaha ehhez a helyhez, ehhez a tájhoz? Itt volt az első randevünk.

És amint merengve vártam, telt mult az idő. Órák, negyedórák suhantak tova észrevétlenül, egyre gyorsabban . . . Szorongva ültem helyemen. Egyszerre fényes fogat robogott el a kávéház előtt: Komorányi gróf

fiatal ujságíró, a ki Aradon szolgálta a sajtó utján a magyar közérdeket s ha volt ideje és hangulata a napi robotmunka elvégzése után, szivből fakadt, szivhez szóló verseket írt.

Az elhunyt fiatal poéta sirkövét a napokban leplezték le az aradi temetőben. Halála után megnyerte az elismerés babérját és sirja felett márvány hirdeti, hogy ki volt, mi volt; nemcsak egy szerény ujságíró, de a szív embere, a ki a szív érzelmeit dalokba szőtte és magának örök emléket biztosított azok szívében, kik tudnak ma még szívük szerint érezni, a szív szavára hallgatni, érzelmeit megérteni.

A fiatal poétát halála után így jellemezte egyik hirlapíró kollegája, ott a temetőben, a márvány síremlék előtt.

Volt egyszer . . . Volt egyszer egy szegény poéta. Csupa szív, csupa költészet, csupa igaz érzés, csupa ábránd, csupa tavaszi illúzió, csupa dal és szenvedés.

Volt egyszer egy szegény poéta . . .

*

Hajnalidőben csöndes a kórház. A fájdalom elalél az éjszakában, a beteg testet, a tépett lelket a reménység rózsalevelével gyógyítja a csodatevő, az irgalmatos álm. Igen, minden könyes szemet lefogott lágyan, csak egy szempár maradt nyitva és belebámult a végtelen éjszakába. És nem látott senkit és nem látott többé semmit, már pedig szürküllött.

Meghalni úgy, hogy az utolsó fohász szárnyát szerető köny ne mossa, meghalni úgy, hogy a végküdelemben megfáradt pillantás emberarcot ne lásson, meghalni úgy, hogy a hangtalan, a borzadályos magányosságban farkasszem nézzen áldozatával a halál . . . Meghalni elhagyottan, nyomorultan, egyedül . . .

Volt egyszer . . . Volt egyszer egy szegény poéta . . . Te voltál, mi kedves halottunk, akit így bucsuztatott el a sors fiatal életétől.

*

Virág ez az élet
A bánat virága,
Ezer hulló könnyem
Harmatoz le rája,
Ezer hulló könnyem
Százszor is felszárad,
Ezer hulló könnyem
Százszor is megárad.

kocsija, gummikerekein, szinte kigyószzerű simasággal gördült el a többi kocsi között.

Magam sem tudom, miért döbbenem meg úgy láttára és miért lopózott a szívemben hirtelen ábrándúzó szomorú sejtetem . . .

Jolán nem jött el . . .

Kimondhatatlan komor bánat szállott reám, azt hittem megőrülök. Sietve hagytam el a kávéházat. Amint kiléptem, a hűvös kissé magamhoz térített. Előttem kanyarodott el a körut, jobbról-balról homályos ködbe veszett el a szemem előtt. Az emberek, csupa idegen emberek jöttek-mentek, kocsik robogtak össze-vissza. A szürkület lomhán terjesztgette óriási szárnyait a város fölé. Itt-ott már kezdtek kigyulni a lámpák, az utca megélnéül ilyenkor . . . minden úgy van ime most is, mint szokott lenni máskor, közönségesen.

És én? Tulajdonképen miért is vagyok szomorú? Itt, a nagy város ezernyi hangból összszűrődött zajában minek sóhajtozom? Ki hallja meg? Kinek van köze hozzá? Ki mondhatná meg őszintén, ha kérdenem: miért csalódtam? Nálamnál bölcsebb emberek talán azt is be bírnák bizonyítani, hogy nincs jogom, sem okom erre a vigasztalan bánatra. Talán igazuk van. Hisz elvégre nem történt semmi különös, csak sivar szürkületre vált egy napfényes, bájos délután.

N. K. Z.

Ime, magad irtad meg a te virágtalan tavaszod arasznyi történetét ebben a néhány sorban.

Kíváncsi emberek szólítgatnak a tekintetükkel, mondjam el: mi a biográfiád? Az életed könyvének már az első lapját kiszakította az enyészet. Csak néhány dalt irtál rá és a sors mégis mennyi szenvedést kottázott hozzájuk.

Igen, a te szivedből hamar kiölte a költészetet a halál, de fájó dalaid enyhetadó fészket kerestek a melegen érző szivekben.

Legyen a nagyvilág
S minden abban másé,
Legyen a fájó mult
Egy kis sóhajtasé.

Nem, nem léssen így, ahogy a te testamentomod hagyja. Amint te is jósold: közénk járnak a te fehér glóriás kísérteteid, a te fájó nótáid, hogy a feledés porát letisztítsák nevedről.

Igen, eszünkbe hozzák mindig: volt egyszer . . . Volt egyszer egy szegény poéta, aki nagyon szerette a dalt, a virágos tavaszt, a szerelmes sziveket. És volt egyszer egy szegény poéta, akit nem szeretett senki, aki tavaszi napsugárban is virágtalan berkekben nótázgatott magának.

Nem, nem léssen úgy, ahogy a te testamentomod hagyja. Ime, márvánnyal állítjuk sírodhoz örül az emlékezetet: hideg kövel, amit forró szivedért kaptál cserébe.

Napirend 1899. április hó 21-én.

Naptár: péntek, április 21. — Róm. kath.: Anzelm. — Prot.: Anzelm. — Görög-kel.: (ápr. 9.) Eupszik. — Zsidó: Ijar 11. — Nap két 5 óra 3 perckor; nyugszik 6 óra 56 perckor. — Hold két délután 2 óra 55 perckor; nyugszik 3 óra 9 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe, szeles idő, eső, zivatar és hősiyedés várható.

— **(Személyi hir.)** Br. Fejérváry Imre főispán a ma esti nyolc órai gyorsvonattal Budapestről hazaérkezik.

— **(A püspök hazaérkezése.)** Hetyey Sámuel megyéspüspök ma délelőtt fejezte be a bodonyi kerületben a hétfőn kezdődött bérnakörutját, melyről ma este érkezik haza. A megyés püspök f. hó 26-áig marad itthon, s 26-án kezdi meg újra körutját a völgyeségi kerületben, a honnan majd csak május hó 6-án érkezik haza.

— **(A járvány haszna.)** Említettük, hogy a szórványosan már hónapok óta uralgó vörheny miatt a város egészségügyi bizottsága miféle óvintézkedéseket rendelt el. Ezek az óvintézkedések mind olyanok, hogy ha emberletről, közegészségről nem volna szó, bizony csak köszönetet lehetne szavazni a sorsnak, hogy egy kis járvánnyal ráijeszt a toronyalattiakra s felrázza őket tétlenségükből. Csak járvány kell és mindjárt — szépül a város. A télen uralgott tifuszjárvány folytán megszépült a Rókusalja; tiszták és kövezettek lettek az ottani utcák. Most pedig minden vízfolyást kiköveztetnek; szemétegető kementéket állítanak; az utcák öntözését szigoruan betartják és a többi. Tehát megint csak szépül a város. Nem lesznek többé posványos vízfolyások; nem terül el a város körül a szemétdombok serege és nem nyeljük a port majd a nyáron. Hanem hát nem gondolják, jó uraink, hogy mindez olyan szinezettel bír, mint az a sokat emlegetett — eső után köpönyeg?!

— **(Katonai hir.)** A király kinevezte jekel- és margittalvi Jekelfalussy Lajost, a m. kir. honvédség székesfehérvári V. kerületének — mely kerületbe a pécsi honvédek is tartoznak — Kránitz János altábornagy szabad-ságolása alkalmából ideiglenes vezetésével megbízott vezérőrnagyot a közös hadügyminiszterium osztályfőnökévé.

— **(A mesgyefa miatt.)** Nyári-sodik az idő, s ilyenkor nagyban folyik már a szántás-vetés kint a földeken. Kezdi már a gazdák a »mesgyefákat« felrakni, a mit megtenni tudvalevőleg azért jó, mert könnyen megeshetik, hogy a szomszédos szántóföldeken valami hamis zuzáju gazda, elszánt egy darabot a szomszéd földre, oda is magot vet, aztán aratáskor előáll, hogy hát ott az ő magja terem, a termés az övé. Ilyen »mesgyefa« kirakás közben veszett össze a napokban Lantos Béla és Huszár János két magyar-üröghi gazda, mert Huszár ráfogta, hogy a szomszéd az ő földjéből »el-mesgyézett« egy darabot. Ezen aztán annyira összekülönböztek, hogy Lantos egy karóval — melyből a mesgyefákat szabta — úgy találta fejbe tisztelni a hitetlenkedő szomszédot, hogy ezt menten elborította a vér. A dolognak a bíróság előtt lesz folytatása.

— **(Égben kötött házasság.)** Ma délelőtt kilenc órakor keltek egybe a pécsi állami anyakönyvvezető előtt és esküdtek egymásnak örök hűséget a szt. Ferencrendiek templomában Pechan János zágrábi kir. mérnök és Cziglányi Lujza, Cziglányi Béla pécsi kir. ítélőtáblai bíró leánya. Násznagyok voltak: a menyasszony részéről ennek sógora, Lakner Géza kir. törvényszéki jegyző, a vőlegény részéről pedig, ennek művei után kiváló tisztelője, Haksch Lajos író társunk. Ez a házasság teljes valóságában igazolja a közmondást, hogy: a házasságok az égben kötnek. Pechan János ugyanis hirneves zeneköltő és író is egyszermind, a kinek szerzeményei Németországban és Ausztriában, három kiadója (A. Spina Bécsben, H. Wolff Wiesbadenben, Schmidt E. F. Heilbronnban) útján széles elterjedésnek örvendenek, a budapesti Rózsavölgyi és társa cégnél is megjelent egy jeles dala, Kúry Klárának ajánlva, Jakab Ödön »Szeretem én a lányokat« című versére (mert Pechan tősgyökeres magyar ember); a budapesti »Zenelap« és a bécsi »Oszták zene- és színházi lapok« arcképével közölték életrajzát, zenei és irodalmi működését, kiemelve, hogy 1897-ben a nagyhirű bécsi férfi-dalegylet pályázatán díjat nyert. Pechan értesülvén Cziglányinak műfordítói működéséről, saját német szövegű dalai és férfikarai magyarra való átültetése végett ehhez fordult s a két ember közt oly szoros lelki barátság fejlődött, hogy Pechan egy év előtt csak azért jött Pécsre, hogy Cziglányival személyesen megismerkedjék s ez alkalommal szerették meg egymást, a kik azelőtt egymás létéről se tudtak: Pechan és Cziglányi leánya, Lujza, a kik ma már mint férj és feleség boldogítják egymást az egész élet tartamára. A legszűkebb családi körben elköltött villásreggeli után az ifju házaspár a déli vonattal elutazott.

— **(Rabló az országuton.)** Fury Józsefné dombovári lakosnő azzal a panaszszal állított a dombovári csendőrséghez, hogy őt az országuton, a meződi csárda közelében egy asszony megrabolta. A vásárról ment hazafelé, a mikor az országuton hirtelen feltűnt előtte egy cigányasszony s megszólította őt: — Nem váltana fel egy koronát?

Sietős dolga volt Fury Józsefnének. Mindazonáltal megállott, hogy teljesítse a kérelmet. Elővett egy zacskót és keresgélgni kezdett benne aprópénzt. Csak erre várt a cigányasszony. Hirtelen kikapta az asszony kezéből a zacskót és elfutott. A megrohant parasztasszony hosszú ideig üldözte a rablót, de eredmény

nélkül. Nem sikerült azt elfogni. A zacskóban száz darab 20 filléres volt betéve. A csendőrség keresi a vakmerő rablót.

— **(Vesztett kutyák ellen.)** A közeledő nyári időny beálltára tekintettel, Baranyavármegye területére az alispán egy rendeletet bocsájtott ki az utóbbi időkben igen gyakran előfordult eb-veszettség s az ezáltal okozható balesetek megállítására. A rendelet szerint minden gazda, ki házőrző, vadász, vagy ugynevezett »juhász kutyát« tart a házában, köteles arról gondoskodni, hogy az ebeknek kellő mennyiségű élelmük legyen s főleg szomjúságot ne szenvedjenek. Továbbá ügyelni kell arra is, hogy a kutyák csupán gazdájuk házában egyenek s az országuton, vagy más udvarokban található hulladék-ételeket fel ne falják, mert ez is nagyban elősegíti az eb-veszettséget. Azonkívül a kutyákat nappal láncra kell tartani s az utcára csakis szájkosárral szabad kibocsájtani. Az ez ellen vétők a hatóság által szigorú pénzbírsággal sújtatnak.

— **(Razzia.)** Az éjjel razzia tartott tendőrségünk, a mikor is három csavargó és három munkanélküli egyént tartóztattak le. A letartóztattakat egyelőre a torony alatt tartják, míg megállapítják illetőségi helyeiket és haza fogják őket toloncolni.

— **(Földadó kivetési lajstromok.)** A városi számvevőség közhírré teszi, hogy a folyó évre szóló földadó kivetési lajstromok elkészültek s a városi adóhivatalban a hivatalos órák alatt mátol kezdve folyó hó 27-ig bezárólag közszemlére vannak kitéve. Azok, kik ilyen adóval megróva voltak, csak a közszemlére kitévelől számított 15 nap alatt felebbezhetnek az adókivetés aránya ellen; kik pedig most rovatnak meg ilyen adóval először, azok az adókönyvükbe történt adóbejegyzéstől számított 15 nap alatt felebbezhetnek.

— **(Az első fecske.)** Nem azokról a hangosan csiripelő, frakkos farku kicsiny fecskékről van szó, melyek a nyár beálltával hangossá teszik a házak ereszeinek aljait, s örömmel töltik el az emberek szívét, hanem azokról a madarokról, melyek télen át az isten tudja hol tanyáztak, s az első meleg nap, az első enyhe, szellős holdvilágos éjjelen elhagyják rejtekhelyeiket, s kihurcolkodnak isten kék ege alá, a szabad természetbe. Ilyen egynehány alakot szállított be az elmúlt éjjel a rendőrség a torony alá. Ugy szedték össze őket, a felső és alsó sétatérén, a Kálvária körül, ahol padokon vagy a zöldelő gyepeken aludták az igazak álmait. Ime ezek azok az első fecskék, melyekről a nagy természet mit sem tud, melyek ott élnek a társadalom szivében elhagyatva, megvetve.

— **(Az elveszett arckép.)** Pikáns ügyben folytatja most a rendőrség a vizsgálatot, mely zsarolással van egybekötve. Ugyanis még husvétkor történt, hogy egy házas ember arcképe elveszett. Elvesztette pedig a bejárónője, a ki Hamedli fényképészről hozta el a fényképet, de nem vitte egyenesen haza, hanem előbb a feltámadási körmeneteket járta végig vele. Mikor azután haza ért, kereste a zsebében a fényképet, de nem találta. Elvesztett az onnan s bizony ujat kellett helyette rendelni. Az elvesztett arcképről már a férj meg is feledkezett, mikor a napokban egy ajánlott levelet kapott a postán, melyben egy helybeli magános és fiatal asszonyság felkéri, hogy segítse ki szorult anyagi helyzetéből őt-

ven forinttal, a nála eltöltött — pásztorórákra való szives visszaemlékezés következményeképp. A férj nagyot nézett a levélre, mert hírét hallotta ugyan a magános, fiatal asszonyságnak, de nyugodt lelkiismerettel elmondhatta, hogy még csak nem is beszélt soha sem vele. Azonban a levél után csakhamar jött egy másik, melyben a menyecske elkeseredett szemrehányásokkal illeti a hűtlen szeladont, ki megfélekedzik róla, pedig a boldog ismeretség emlékéül az — arcképét is odaadta neki. És — írja az asszonyka — ha mégsem segít most rajta, boszút tud ám állani ő is. Egyszerűen beküldi a feleségének az arcképet, hadd lássa a mitsem sejtő hű hitves, hogy az uracskája az arcképét másoknak szokta emlékül ajándékozni. Erre már a megzaklatott férjet elhagyta a türelme. Először arra gondolt, hogy a zsaroló menyecskének megküldi az ötven pengőket, csak hogy elhallgattassa s az arcképet visszakapja tőle, de azután eszébe jutott, hogy azt az elvesztett arcképet találhatta meg az asszony és így akarja felhasználni. Sietett tehát a rendőrségre, ahol elmondta az esetet és kérte a vizsgálat megindítását. A rendőrség a vizsgálatot meg is indította s nemsokára érdekes végtárgyalásra van kilátásunk, a mikor majd ki fog derülni, hogy az elvesztett arckép-e valóban az az arckép, melynek birtokában a menyecske megkísérelte a zsarolást?!

— **(A sápadt kis leány . . .)** Csinosan öltözött, sápadt arcú kis leány járt ma délelőtt a rendőrségnél. Fiatal még, alig lehet több tizenhét esztendősnél s szemei már is olyan bágyadtan tekintenek a nagyvilágba, orcáinak piros rózsáit elhervasztotta az élet. Ott van annak a sápadt kis leánynak az arcán a meg nem értett lények minden fájdalma, a szerelem szerencsétlenségeinek minden bánata. Oly rég elcsépelet mindennapi dolog ez s a századvég petyhüdt kedélyű, ideges emberei még sem tagadják meg az ily szerencsétlenségtől részvétüket, fel nem támad bennük a társadalmi ítélő szellem s ekkor kiközösítik körükből az ilyen szerencsétlenségeket, rásütik homlokukra a gyalázat bélyegét s mintegy undorodva mosakodnak a saját bűnüknek — véleményük szerint — tiszta vizében. Ez a sápadt arcú kis leány is bátortalanul ödögött egy darabig a rendőrség folyosóján, aztán letörölte a szeméből aláhulló könnyeket s benyitott az ügyeletes rendőrbiztos szobájába. Valami bizonyítványt kért . . . dajkaságba akarja adni egy hónapos csecsemőjét. A csábító meg azóta vidáman él tovább, annak a halvány képű kis leánynak lecsókolta az arcáról az élet viruló rózsáit s emlékül ott hagyott egy — babafej-kötőt!

— **(A sztrájkvezér.)** A honvédlövöldénél történt földmunkás-sztrájk vezére, Telegdy János ellen a rendőrség már két nap óta folytatja a vizsgálatot. A félrevezetett munkások, úgy azok is, kiket az izgató a sztrájkra való felbujtásban társául megnyert, ellene valának a sztrájkvezérnek, hogy az izgatta fel őket a sztrájkra s olyanokat mondott, hogy agyon kellene ütni a vállalkozót, a ki kiszípolozza a szegény embert; de az mindezt tagadja. A vizsgálat még eltart e héten s befejezése vasárnapra várható, mikor az összes tanukat szembesíteni fogják a sztrájkvezérrel s azután átteszik az ügyet a bírósághoz.

— **(Ellopott hid.)** Baranyaváron furcsa lopásra vitt rá a végszükség egy napszámos embert. *Vesánin* Ivonak nem volt annyi tűzrevalója sem, hogy a felesége egy kis levest főzhetett volna vacsorára. Fogta tehát magát az ember, elment szétnézni a faluban, honnan kerithetne egy kis fát. És végre is megállapodott *Somogyi* Mihály háza előtt; ott az est sötétjében a ház előtt elvonuló ár-

kon levő hidat felszakította s elvitte haza, hol aztán feltűzelték. Tette azonban a káros feljelentésére megindított nyomozás során kiderült s most a bíróság fog vele végezni az ellopott hid miatt.

— **(Betörés.)** Lövött János, belyei lakos éléskamrájába egyik közelmúlt éjjel eddig ismeretlen tettesek betörtek s onnan nagyobb mennyiségű élelmi szert és ruhaneműt loptak el. A káros feljelentésére megindult nyomozás során a lopott tárgyakat *Cselka* Istvánnál találták meg, ő azonban azt állítja, hogy úgy vette azokat egy ismeretlen embertől. Most ezt az ismeretlent keresik.

— **(Megvert ember.)** Véres verekedés volt a napokban Görbön. *Zsidi* Károly és *Botos* György különböztek össze az ottani korcsmában italozás közben s az összekülbözés vége verekedés, a verekedés vége pedig az lett, hogy *Zsidi* Károlyt *Botos* György véresre verte. A megvert ember feljelentette ellenfelét a bíróságnál.

— **(Uj gyárak.)** A kormány befejezte a Bujatti-féle selyemgyár igazgatóságával folytatott tárgyalásokat, melyek sikerre is vezettek s a cég Magyarországon felállítja selyemgyárát. Az új gyár Báltaszéken lesz. A kormány a gyárnak szubvenciót ad, azonkívül a szegzárdi selyemtenyésztointézet, illetve telep összes terményeit rendkívül kedvező feltételekkel bocsátja a gyár rendelkezésére. E nagy ipartelepen kívül több más gyár alapítása is legközelebb dűlőre jut. Így angol pénzen nagy carbid-gyár létesül s Ausztriában bármennyire lehetetlennek tartják: a textil-ipar fejlesztéséről is rövid idő múlva gondoskodva lesz.

— **(A megye egészsége.)** Baranyavármegye közegészségi állapota a legujabb hivatalos kimutatás szerint a következő: ronc-soló toroklob és torokgyik 19 községben 24 esetben 7 halálozással fordult elő; hasi hágy-máz 8 községben 8 esetben lépett fel; vörheny 19 községben 59 kóresetben 12 halálozással lépett fel; kanyaró 1 községben 1 esetben konstatáltatott; hökhurut 2 községben 4 esetben 2 halálozással lépett fel; fültömírigy 2 községben 11 esetben és végül himlő 2 községben 2 esetben fordult elő.

— **(Kutya mint finác.)** A salt-rio-clivioi olasz vámhivatalnokoknak van egy »Leona« nevű kutyájuk, mely kitűnő finanszolgálatokat tesz nekik. A kutyát oly veszélyes ösvényre állítják, hova a vámhivatalnokok nem mernek menni s ha egy csempészt észrevesz, ugatni kezd s ily módon figyelmezteti »főlebbvalóit.« A múlt héten »Leona« egy csempésznek árukkal megrakott kutyáját vette észre egy sziklán. »Leona« rögtön elcsipte és addig tartotta fogaiival, míg a vámhivatalnokok, az ugatás által figyelmessé téve, odamentek s a négy lábú csempészt »letartóztatták.«

— **(Halott az országuton.)** A tolnamegyei *Cikó* községből az ottani pékmester süteménykihordója a szomszédos *Fekete* nevű kisközségbe szokott járni áruival. Így tett e hét első napján is, azonban haza egész késő estig hiába várták. Ekkor hozták hírül az országuton járó emberek, hogy a süteménykihordó ott fekszik holtan az országuton. Visszatértében szivszélhűdés érte s az ölte meg. Mellette volt a üres kosár, melynek tartalmát mind eladta s zsebében az eladott sütemények árát hiánytalanul meg is találta.

— **(Sarktáji expedíciók.)** A sarktáji expedíciók most jobban napirenden vannak, mint valaha — úgy látszik — valóságos verseny támad e téren a nemzetek között. Az éjszakai országokban most nem kevesebb mind három expedíció készítettett elő. Egy *Birkeland* tanár vezetése alatt álló norvég expedíció Izlandba megy, hogy az éjszakai fényt tanulmányozza. Egy svéd-orosz expedíció a

Spitzbergákra megy, hogy ott fokméréseket eszközöljön. Végre egy dán expedíció a nyár folyamán indul utnak, hogy szintén Izlandban az éjszakai fényvel kapcsolatos tüneményeket tanulmányozza.

— **(A kék-kabátos.)** Régi lovag regényekben gyakran fordulnak elő ily jellegű alakok »a fekete lovag«, »az ezüst sisakos« s ime a századvégnek tegnapelőtt óta megvan a maga rejtelmes alakja egy »kék kabátos« ur személyében. Udvard községben történt, hogy tegnapelőtt a korcsmába egy uriember állított be, akin feltűnően világoskék kabát volt s ugyancsak nagy hangon rendelte az italt. Miután azonban senki sem tudta, hogy hol van hazája, nemzete, egyszerűen elkeresztelték az embert »kék-kabátosnak«. Azon az éjjelen azonban, a melyen ez a misztikus alak a községben járt, három helyen is történt lopás. S így nem lehetetlen, hogy a felmerült gyanúkok alapján a hatóság pártfogása alá kerül a »kék-kabátos«.

— **(Kutya-hűség.)** A kutyát az emberek már régóta a hűség jelképeül használják s mondhatni nem is okadatlanul, mert talán a ragaszkodás és hűség egy állatban sincs annyira kifejlődve, mint épen a kutyában, minek egy hosszú szőrű bundás, a napokban ismét fényes tanujelét adta. Átán történt, hogy *Kukovetz* Mihály ottani lakos házába valaki éjnek idején betört s a lakóházban levő éléskamra ajtaját kezdte feszegetni. A zajra a gazda felkelt s kutatta a zaj okát, de mit sem látott, mert a tolvaj, ki figyelmessé lett *Kukovetz* lépéseinek zajára, a ház végében meghúzódott. A tolvaj már azt hitte, hogy meg van mentve s előbujt rejtekéből, midőn a házőrző kutya — mely figyelemmel kísérte a tolvaj minden mozdulatát — ráugrott az idegenre s a földre rántotta, gazdáját pedig hangos ugatással hívta segítségül. *Kukovetz* aztán ki is ment s lefűlelte az éjszakai vendéget, kiről csakhamar kisült, hogy *Szklopán* Jánosnak hívják s valamikor *Kukovetz* bérese volt. A rosszszándéku embert letartóztatták.

— **(Verekedő asszonyok.)** Ma délelőtt már ismét összeveszett két szomszéd-asszony a *Radnics*-utcában. Valami kerítésre szállt tyúkon kaptak hajba, minek méltó befejezésként *Fekete* Györgyné, az egyik asszony, beverte a másiknak, *Trep* Erzsébetnek a fejét. S most *Trep* Erzsébet meglékelte koponyával nyomja az ágyat, *Fekete* Györgyné ellen pedig megteszik a feljelentést a bíróságnál.

— **(Meggzőkött bolond.)** Tegnap délután egyik községből egy rendőr egy tébolyodott embert hozott be a városi kórházba való felvétel végett. Igaz ugyan, hogy a rendőrnél semmitéle irás nem volt egy cselédkönyvön kívül, a mi a tébolyodott ember kiletét és tébolyodott voltát igazolta volna, de azért az atyafi hivatalos komolysággal beállított a kórházi irodába s nagy hangon szólt:

— Jelentem alássan, hoztam egy bolondot.

— Én bolond? gondolhatta magában az ember, a kit a rendőr a folyosón hagyott és szépen kikérezkedett a kapun s kerekét oldott.

A szegény rendőr persze megijedt, a mikor látta, hogy a bolond nincs sehoh és futott a rendőrségre jelenteni, hogy megszökött a pártfogoltja. A mig ott panaszkodott, két rendőr egyszerre csak egy embert vezetett be. Az utcán fogták el s minden kérdésre ez volt a felelete:

— Három . . . három . . . három!

A falusi rendőr majdnem összecsókolta

az embert, mert ez volt az ő bolondja. Vitte aztán magával s felült vele a vonatra, hogy otthon beszerezze az ügyére vonatkozó hivatalos iratokat s újra behozza felvétel végett a kórházba.

— **(A Margitta szigeti védtöltés.)** A mohácsi Margitta szigeti védtöltés megerősítése tárgyában egy bizottság helyszíni szemlét tartott ma délelőtt Mohácson, ahova tegnap este Trixler Károly alispán, mint miniszteri kiküldött, kiutazott. A püspöki uradalmat Hinka László püspöki ügyész képviseli a tárgyaláson.

— **(A legjobb felelet.)** Egy skandináv újság pályadíjat tűzött ki minden férjes nő számára, a következőkre kívánván a legjobb feleletet: »Az asszony biztosíthatja magának legjobban a férje szerelmét s mi teszi a házasságot boldoggá?« Özönével érkeztek a feleletek a laphoz, sok asszony egész bölcséleti és lélektani értekezést küldött be. A díjat azonban a következő rövid felelet nyerte el: »Jó kosztal kell tartani a vadállatot.«

— **(Párbajozó hordárok.)** A fin de siècle egyik kidomborodó vonása, hogy a kaszinó tagtól lefelé egész a csatornatisztítóig mindenki lovagias. Hordárok lovagias ügye, akármilyen furcsán hangozzék is, a krónika erről is kénytelen beszámolni. Az utcai közszolgák tiszteletreméltó testületének két tagja Bonnban hevesen összekapott, egyik szó a másikat és a továbbiak folyamán egyik pofon a másikat érte. A hordárok is tudják manapság, hogy ekkora sértést csak vérrel lehet lemosni. Becsületbírásgot választottak tehát, mely alapos megfontolás után kimondta, hogy az ügyet fegyverrel kell elintézni. Megválasztották a segédek, megállapították a feltételeket: 15 lépés, háromszori golyóváltás, be-

kötött szemmel és mezitelen felső testtel. A felek a segédekkel kivonultak a város elé, felállították őket, elhangzott a vezényszó, a lövések eldördültek és — a két hordár sértetlen maradt. Aztán a két gentleman önérzetesen kezét fogott és kibékültek. Az egyik gentleman annyira meg volt szeppenve, hogy a párbaj előtt családjától egy »utolsó levélben« érzékenyen elbucszott.

— **(Eljegyzés.)** Horváth István, kaposvári lakos, eljegyezte Klauzer Gizellát, Miskéről.

— **(Házi szarka.)** Özvegy Haffner Istvánné gyönki lakosnál szolgálatban állt Muth Anna leányzó. Azonban kevés ideig tartott ki a szolgálatban s mikor eltávozott, asszonya csak akkor vette észre, hogy vele együtt értékes ruhanemük és edények is eltávoztak a háztól. Szerencsére még idejekorán érte a vizsgálat nyomon a tolvaj leányzót s a lopott tárgyakat megtalálták nála, mielőtt még tudhatott volna rajtuk. A tolvaj leányzót feljelentették a bíróságnál.

— **(Nagyreményű csemeték.)** Még sokra viheti az a két döbröközi suhancgyerek, kik ellen most betöréses lopás miatt folytatja a bíróság a vizsgálatot. Ugyanis Horváth Ferenc aprójószágólját feltörték s onnan egy tucat tyukot vittek el. A nyomozás folyamán az ellopott aprójószágokat az iskola kertjében megkötözve megtalálták s kitűnt, hogy azokat Maróci József és Bokor Ferenc tizenhat éves gyerekek lopták el s tartották el rejtve az iskolakertjében, hogy majd alkalmadtán eladják őket. Azonban kitudódott a tetűk s most várják érte büntetésüket.

— **(Érzékeny büntetés.)** Ostendében két vállalkozó 36 méter magas, nagy szállodát épített, bár a szabályrendelet csak 21 méter magas házak építését engedi meg.

Az ügy a békebíró elé került, aki 25 frank pénzbírságban marasztalta a vádlottakat. A semmitőszék megsemmisítette az eljárást és a tandíj törvényszékhez utasította az ügyet. Ez a törvényszék pedig kimondta, hogy a szállodának 21 méternél magasabb részét hat héten belül le kell bontani. Ha a vállalkozók ezt nem teszik, a város hajta végre az ítéletet a vállalkozók költségére.

— **(Erdőégések Amerikában.)** Az Egyesült-Államokban alig mulik el hét erdőégés nélkül és az elemek pusztító hatalmának ilyenkor mindig nemcsak nagyon sok állat, de emberélet is esik áldozatul. Az elégett erdő látványa a tűz után fekete, szomorú: csupasz és élettelenül nyúlnak föl a fekete törzsek a levegőbe; a teljes elégéstől megmentette őket a láng folytonos ugrándozása és a saját nedvességük. A kár, melyet ezek a tüzek okoznak, rengeteg. Évenként 12 millió dollárra teszik azt a veszteséget, mely az Egyesült-Államokat az erdő-tüzek által éri. Az egyik az, hogy a vasutársaság elhasznált talpfákat a sinek mellett minden elővigyázat nélkül szokták elégetni, a másik pedig az, hogy a farmerek, hogy ültetményeiknek helyet nyerjenek, a bozótot felgyújtják, egyáltalán nem törődve azzal hogy a tűz meddig terjed. Vannak területek, melyeket minden évben sújt a tűzvész, a fiatal fákat elpusztítva és talajt minden növényi élettől megfosztva. Ezenkívül száz más oka van még az erdő-tüzeknek, így azok a mezei tüzek, melyeket vadászok, csavargók és rézbőrűek raknak a szabadban és gondtalanul égve hagynak, amikor eltávoznak. Az Egyesült-Államok kormánya mindent megtesz, hogy az erdőégéseket megakadályozza és külön tűz-őrök vannak kirendelve, kik az erdőket folyton figyelik és a kisebb tüzeket még csirájukban elfojtják.

Nem, nincs elég erőm hozzá, nem találok kifejező szavakat, hogy leírjam boldogságomat.

Menyasszonykodásom rövid ideje alatt csak egy eset érintett szomorúan.

Jenő menyasszonya, Heloise meghalt az irgalmasok kórházában. Szegény kis nővér! Áldozata lett szent hivatásának; megváltotta őt a menyei vőlegény, mielőtt még egy szegény halandó elnyerte volna a földi szerelemnek. Jenő szívét csaknem összezúzta a csapás; a víg gyermek egészen búskomorrá lett.

Klaudiusz nemsokára irodát nyit. Hiven segíyezi agg szüleit, kiknek egyetlen vágyuk, hogy fiok megnősüljön. De Klaudiusz ünnepélyesen kijelentette, hogy sohasem veszi fel Hymen rózsáncáit. És ő tántorithatatlan szigorú elveiben, mint egy vasszívű lovag.

Kleonak az az ötlete támadt, hogy tartsuk egy napon az esküvőt, csak hogy ők otthon, a kedves szülőhelyen, mi meg itt, a fővárosban.

Egy héttel az esküvőnk előtt meglátogatott Angelo. Végtelen bámulatomra elbucszott tőlünk, mivel egy művészkompaniához csatlakozva, olaszországi tanulmányutra indul.

Válás előtt hosszan elbeszélgettünk.

— Tudod édesem — mondta Angelo. Kleo nagyon boldog lehet. Herkules valósággal bálványozza, már gyermekora óta. Igaz, hogy Kleonak le kell mondania fényes művész álmairól, a mire én nem lettem volna képes. Az ő kis pályafutása diadalmas volt, de rövid. Most majd Herkules földet fog túrni, Kleo meg »zenialis« előnévvel fog szerepelni a vidéki földbirtokosok között.

Lásd, milyen furcsa teremés az asszony. Gyenge

Zuzmaráné legnagyobb leányát, a ki most »meg akar halni«.

Magdolna piros-pozsgás, eleven, szőszke leányka volt, édes, kellemesen csengő hanggal.

Az utóbbi időben tenger könyvet összeolvasott; képzelődő lett és sokat ábrándozott. Végre erőt vett rajta a házmester-kisasszonyok szerencsétlen nagyravágyása és beiratkozott egy szinitanodába.

Sokszor láttam fejlődő, nyulánk alakjával, csinos, szürke ruhácskájában végigsurranni a folyosón épen úgy, mint valami kis egér. A kezeiben meg gyűrött kottákat szorongatott.

És most ez a gyermek meg akar halni.

Lesiettem a kis földszintes lakásba.

A muskátlis ablak alatt keskeny fehér ágyon feküdt a leány. Lázasan vergődött a végső küzdelemben. Rózsás kis arca megfakult, kintől tágranyilt szemei meg ijesztő ragyogással bámultak reám, a mint halkan megszólítottam.

Megkísérelte, hogy felemelkedjen s reszketve sugta:

— Mondják meg neki, hogy nagyon szerettem . . .

Ezzel visszahanyatlott az ágyra és nem szólt többé.

Pár perc múlva vége volt.

Az a pár szó feltárta előttem a kis Magdolna egész tragédiáját . . . Szeretett, megcsalták, meghalt.

Zuzmaráné megkapta a leány hideg kezét.

— Alszik? — kérdezte vadul és kisírt szemeiben vésztlő fény gyuladt ki.

— Istenem, meghalt . . . — sugtam félelemmel.

Az asszony lehanyatlott az ágy mellé és rettenetes átkozódásban tört ki. Zokogott, hörgő, nehéz, könnytelen sirással, hogy gyötrelme volt nézni. Irtózáttal töltött el

— **(Szerencsés játékosok.)** Az idén a montecarloi játékbank mérlege a rendesnél sokkal nagyobb nyereséget mutatott ki, aminek az az oka, hogy a lefolyt évben nagyon kevés játékos játszott Montecarloban szerencsével. Legtöbbször egy new-yorki gazdag szénkereskedő nyert, aki három heti játszás után 365.000 frankot vitt magával a bank pénzéből a new-yorki ötödik avenuebe, a miliomosok városnegyedébe. Ezt is lefőzte egy orosz gróf, aki egy este 350.000 frankot nyert. Ezt a két szerencsefiát leszámítva, a többi játékosok legnagyobb része vesztett.

— **(A sólet.)** Egy Mózes-hiten levő polgártárs megháborodott elméjében és néhány nap óta a tébolydában tartózkodott. Bekövetkezett a szombat. Mózes sóletet követelt. Hasztalan akarták ezt kiverni a fejéből. Mind hevesebben, mind szenvedélyesebben követelte a sóletet. Végre is megjelent a főorvos. Ő sem tudta lecsillapítani az izgatott páciens. Mózes kijelentette, hogy sólet nélkül nincs szombat, szombat nélkül nincs vallás, vallás nélkül nincs élet és ő azért falba veri a fejét. Kérdi végre a főorvos, hogy hol kapható az a sólet. A beteg megnevezett egy zsidó korcsmát. Az orvos, a ki meg akarta figyelni a beteget, kijelentette, hogy elmegy a beteggel a korcsmába. Mózes azonnal megnyugodott és mint kezes-bárány távozott az orvossal. Egy ápoló követte őket. A páciens kéjjel falatozott a kedvenc ételből és a mikor elkészült vele, szivarra gyujtott. A főorvos felháborodva kiáltott fel:

— Micsoda dolog az? Előbb a vallásra hivatkozik, kegyeletből követeli a sóletet és most szent szombat napján szivarozik, a mi pedig tilos?

Mózes a mellénye hónaljnyílásába teszi két hüvelykujját, ravasz önelégültséggel mosolyog a főorvosra, aztán kérdi:

— Hát minek vagyok én mesüge? Minek vagyok én bolond?

— **(Az albirni titok.)** Az ausztriai Albirnben a múlt hétnek utolsó napján egy külsejében meglehetősen elzüllött leány bolyongott. Orosz cirkuszlovárnőnek mondta magát és azt beszélte, hogy a legiszonyabb nyomoruságban van. Egy lovaglás közben szerencsétlenül járt, több bordáját törte, hosszas betegsége alatt elfogyott a megtakarított pénze, szerződése nincs és azóta éhezve kóborog a világban. A könyörületes emberek megvendégtették a szegény leányt, egy-két forintot is gyűjtöttek össze és az állítólagos cirkuszlovárnő hálálkodva távozott. Feltűnt azonban, hogy a rejtélyes idegen Bécsbe készült menni mégis az ellenkező irányban a Duna partján látták bolyongni, de a maguk dolga mellett nem értek rá vele törődni. Már meg is feledkeztek róla, a midsőn hétfőn egy sápadt fiatal ember jött Albernbe és házról-házra járva, izgatottan kérdezősködött, nem láttak-e egy fiatal leányt? Le is irta a keresett leányt és a leírás teljesen ráillett az állítólagos lovarnőre. Miután elmondták neki a történeteket, szomorúan távozott. Másnap Maneswört mellett egy ligetben találták meg a fiatal ember

holttestét, aki mintegy huszonöt éves lehetett és színésznek mondta volt magát. Zsebeiben negyven krajcárt és orosz nyelven irt leveleket találtak. Ezek a levelek talán felderítik a rejtélyes esetet és nyomára vezetnek a leánynak.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Közgazdaság.

□ **A hivatalos árszió.** A pénzügyminiszter az aranyban fizetendő vámoknál, ha a fizetés ezüstben történik, az aranyárkelet pótlékot május hónapra 20 százalékban állapította meg.

□ **Hivatalos börzei árjegyzés a vidéken.** Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter kibővítette a már régebben berendezett vidéki árjegyzési szolgálatot. Nevezetesen májusban 500 községben fogják a budapesti és a bécsi tőzsde gabonaárát hivatalosan közölni. A kereskedelemügyi miniszter ugyanis értesülésünk szerint elrendelte, hogy a budapesti és a bécsi gabonátőzsdék árszámlatairól ez évi május 1-étől kezdve nemcsak a nagyobb piaccal bíró városok, hanem minden város és járási székhely közönsége is értesüljön távirati uton. A közönséget ezekről az árszámlatokról oly módon értesítik, hogy a budapesti gabonátőzsde által hetenkint háromszor (hétfőn szerdán és szombaton), rendkívüli árváltozások esetén pedig más napokon is, a bécsi gabonátőzsde által pedig hetenkint egyszer (szombaton) hivatalosan megállapított gabona- és ter-

ez a halál magasztossága mellett el nem csituló, őrjüngő fájdalom.

Megmerevedve, szédülő fejjel néztem az asszonyra és kinosan éreztem gyöngeségemet.

Ekkor halkán felnyilt az ajtó és a pufók kis Imrétől követve magas férfialak lépett a szobába. Egyenesen a halotthoz lépett és megfogta lecsüngő kezét, aztán felhajtotta keblén a ruhát.

— Késő . . . mormogta szánakozva.

Zuzmaráné felsikoltott s újra kezdte a borzalmas átkozódást.

Az orvos megfordult, csillapítólag a karjára tette kezét és szivből jövő gyöngéd hangon beszélt hozzá.

— Nem fél a halál nyugalmát megzavarni, jó asszony? Ne zúgolódjék Isten ellen. Ki tudja, az ő végtelen irgalma milyen szenvedéstől és megpróbáltatástól váltotta meg. Jöjjön, hagyjuk szegénykét pihenni.

Zuzmaráné könyei jótékonyan megeredtek s csendesen sirva támolygott ki a szobából.

Az orvos akkor észrevett és szembe fordult velem. Némán meghajolt, aztán néhány pillanatig komolyan vizsgálta elfehéredett arcomat.

Ekkor, nem tudom megérteni, miért és hogyan, villámként különös érzés járta át egész valómat. Nem tudtam elemezni, micsoda, mert nagyon váratlanul jött és sohasem éreztem ehhez hasonlót. Szivem fájdalmasan összeszorult és egy percre sajátságosan gyönyörteljes félelmet éreztem. Egész lelkem beleveszett abba a hosszú, meleg pillantásba, a hogy a doktort néztem, a ki hozzám lépett, megfogta a kezemet és kivezetett. Csak odakünn szólt hozzám szeliden és komolyan.

— Egész halvány . . . Mi a baja?

— Nem tudom, — olyan gyöngé voltam, válaszoltam különös zavarral.

— Engedje meg, hogy felvezessem, kérte.

A mint a napfényes udvaron áthaladtunk, akkor nézhettem meg figyelmesebben Renard Endre doktort.

Izmos és mégis nyulánk alakja volt s érdekes feje, tiszta, nyílt szemekkel, melyek erős akaratról és szívjó-ságról tanuskodtak.

Mikor pár perc múlva elbucszott, engedelmet kért, hogy máskor is tehesse tiszteletét.

Istenem, milyen változáson mentem keresztül? Kezdem nem érteni önmagam; egyszerre kinzó nyugtalan-ság gyötört, máskor minden ok nélkül lázas öröm remegtetett meg. És szüntelenül az orvos alakja jelent meg előttem, még álmaimban is.

Mikor első ízben meglátogatott, szivem örületesen dobogott és az áruló vér arcomba szökött. Amint az ő arcára pillantottam, melyen szintén könnyű pir futott át, ujjongó, mámoros diadalézés lopta magát szivembe.

Hiszen én szeretek! Szerelmes vagyok, mint akármelyik gyöngé, egyszerű asszony.

Hogy szeretném hullámos haját megcirógatni és fáradt fejemet az ő erős vállára támasztani.

Szerelem, te vagy a földi üdvösség. Még gyötrelmeid is édesek. Balga és szánandó az, a ki elkerül. Istenem! Álmodtam én hosszú éveken keresztül, vagy hogy élhettem eddig nélküle?

Mikor Kleo és Herkules eljegyzésüket tudatták velem, már akkor én is menyasszony voltam.

ményárak az illető helységekben főnálló posta és táviróhivatalokkal táviratilag közölni fognak s a hivatalok e közléseket a hivatalos helyiség kapujára, vagy ajtajára kifüggesztik. E hirdetéseket azután bárki ingyen megsemmisítheti, lejegyezheti, sőt ha valaki ezekre az árzáratokra előfizetni kíván s ebbeli szándékát az illetékes posta és táviróhivatalokban bejelenti, az árzáratokat neki a helyiségben évi 20 frt előfizetési díjért, a hivatal székhelyén kívül pedig évi 30 forintért masolatban postadíjmentesen kézbesítetik.

TÁVIRATOK.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma a képviselőház rövid ülést tartott, melyen a tegnapi megszavazott javaslatot harmadszori olvasásban is elfogadták.

Azután Széll Kálmán miniszterelnök ajánlotta, hogy hétfőig ne legyen ülés. Hétfőn a bizottságok beterjeszthetik jelentéseiket; kedden azután ezeket tárgyalja a Ház és a miniszterek több interpellációra felelnek.

A miniszterelnök indítványát a Ház elfogadta s ezzel az ülés véget ért.

— **Rudnay lemond.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egy estilap értesülése szerint Rudnay Béla báró, a főváros rendőrfőkapitánya, a várossal történt kontroverzia miatt beadta lemondását. Ugyanis Széll Kálmán mint belügyminiszter, a fővárosnak adott igazat a Gellérthegy-i citadella lebontása ügyében a főváros és a főkapitány között támadt nézeteltérés dolgában.

— **Szénbányászok sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A belga Lüttichben a kőszénbányászok között sztrájk ütött ki, mely most növekvőben van.

— **A Figaro leleplezése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Figaro” folytatja a Dreyfus-ügyben a vádlomások közlését. E közlések szerint Lebrun Renault azt mondja, hogy Dreyfus így beszélt:

— Ártatlan vagyok. Három év múlva kiderül ártatlanságom! Patty du Clam meglátogatott cellámban, mondva, hogy a miniszternek tudomása van ártatlanságomról. A miniszter tudta, hogy ha szolgáltattam is ki Németországnak okiratokat, azok jelentéktelenek voltak és ezt csak azért tettem, hogy fontosabbakat kapjak értük!

— **Nagy tüzvész.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Newyorkból írják, hogy Pontapitreiben nagy tüzvész volt. Harmincegy ember meghalt; 2000 ember hajléktalanná lett a tüzvész következtében.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 20.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Búza, őszre: 9.61; későbbi szállítás: 8.60. — Tengeri, májusra: 4.41. — Rozs, májusra: 8.19. — Zab, őszre: 6.44.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 357.40. — Magyar hitelrészvény: 380.00 — Államvasut: 361.1/4.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi április hó 17-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 780. Hidasd község — Hidasdi bánya-társulat cég ing. birt. — hh.
888. Zalamegye Árvaszéke — Jakopák Lukács s t. gond. alá hely. — hh.
892. Kaposvár-fonyódi h. é. vasut társ. — br. Pongrácz Klára letét. — hna.
906. Somogy megye összesített Árvatára — Fehér Ferenc holtta nyilv. — hh.
941. Zalamegye Árvaszéke — Hegedüs Mihály gond. alá hely. — rmv.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 751. Leicht Ignác — Herzog Leni Kati házass. felb. — hh.
772. Németh György — Pető Erzsébet » » — hh.
778. Koppitz Julianna — Nickel Henrik » » — hh.
889. Jegyed György — Csesznák József panasz. — to.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 907. P. L. Lichtschein & Bruder — Löw Sámuel 7156 frt 05 kr. — fo.
923. Podvinecz és Heiszler cég — Barakovics Ferenc s n. 632 frt 52 kr. — hh.
931. Krausz Róza közadós csődügye. — mv.
866. Foncier pesti bizt. intézet — Tóth Péter 12 frt 25 kr. — hh.
921. Weinberger Mór — Turós József s n. 50 frt. — fo.
922. Steiner Sámuel — Brichta József 111 forint. — rend.
944. Moises Gyula — Novák Mátyás s n. 300 frt. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 939. Matotek Mihály s n. — Szabol Borbála s t. köz. msz. — hh.
940. Csáktornyai tárházak részvénytárs. — Tomasi Gyula ing. tjog. — hh.
943. Pokrivács János — Zsivkó (Sivkovits) Imre s t. ing. tjog. — rend.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 775. Szalai Gábor s n. — Lugosi József s t. ing. tjog. — hh.
797. ör. Szigetsán György — Gyuradinovics Pál 3000 frt. — mv.
932. Kec István s t. — Kec Zsuzsanna holtta nyilv. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 914. Csertli József — Waltz József s n. végr. — hh.
927. Rammeshoffer Gizella s t. — Mautner Róbert s n. végr. — mv.
928. Dr. Hirling Károly — Pintér Károly végr. — hna.
935. Mayer Teréz s t. — Schwegál Mari felszól. — fo.
937. Vörösmarth község — Paub Jakab s n. végr. — hh.
946. Bencsik József — ifj. Balajcza Péter » — hh.
958. Lalic Gusztáv — Petz Sándor végr. — rmv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 853. Pécsi takptár — Göllöncser János végr. — mv.
856. Loschitz Mór és fia cég — Domjanovics Simon végr. — mv.
867. Leitpold Erzsébet — Häfner Ferenc végr. — mv.
869. Mohácsi takptár — Sey Istvánné végr. — vn.
887. özv. Ollé Istvánné — Sey István s n. felszólamlás. — hh.
878. Oreszki Márton — Zakál Henrik s t. végr. mszunt. — hh.
893. Kir. kincstár — Bóth István végr. — rend.
894. Pap József — Csizmadia János s t. végreh. — mv.
895. Bach József s n. — Vajecz Antal s n. ár. hat. kiv. hely. — ms.
926. Kismartoni takptár — Horváth Mihály végr. — rmv.
936. Kiskarikás János — Szondi József végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1181. Tarodi János lopás. — hh.
1182. Markó György » — hh.
1190. Vidák Béla k. t. sért. — vu.
1194. Resch Jánosné s t. becs. sért. — vu.
1195. Wieszner Henrikné » — vu.
1196. Stéberl Károly s t. » — vu

1200. Babán György lopás. — rend.
1230. Keszthelyi Béla becs. sért. — vu.
1231. Bankó István k. t. sért. — vu.
1233. Lidloff Józsefné s t. k. t. sért. — vu.
1234. Kis Papp Sándor becs. sért. — vu.
1236. Sonkolos János s t. k. t. sért. — vu.
III. 1202. özv. Dezső Józsefné s t. lopás. — rmv.
1211. Szluinszki Lőrinc s t. » — rmv.
1212. Schwáb György m. lak. sért. stb. — hh.
1213. Somogyi János lopás. — rend.
1216. Juhász Márton » — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1127. Vésey József hamis vád. — hh.
1130. Horváth József s t. suly. t. sért. — hh.
1183. Simon Ferenc s t. emberölés. — hh.
III. 1068. Jakab István suly. t. sért. — mv.
1069. Takács Lőrinc » — hh.
1116. Szamel Antal s t. » — rmv.
1154. Birkás Vendel s t. » — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1067. Váci János erősz. nemi köz. — fo.
1110. Kimli Ádám s t. hat. ell. erősz. és becs. sért. — rmv.
1151. id. Ceiner József m. okir. ham. — mv.
III. 1057. özv. Szeles Istvánné rágalm. — ms.
1058. Pusiberg Dömötör s t. rágalm. — hh.
1073. Kovács József s t. lopás. — rmv., rfo.
1076. Derzsánics György s t. rágalm. — mv.
1112. Weisz Lipót s n. » és becs. sért. — ms.
1159. Kovács Márton s t. » — rmv., rfo.
1162. Kovács Antal becs. sért. és közcs. ell. kih. — hh.

Előadó: *Nábráczy Lajos.*

- V. 1078. Szabó József m. okir. ham. — hh.
1084. Rosenfeld Mózes (Manó) lopás. — hh.
1086. Polai Ferencné s t. » — hh.
1108. Godi János s t. lopás és org. — hh.
1129. Ungár Jenő s t. suly. t. sért. — hh.
1149. Aigner Lipót lopás. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1054. Spitzer Miksa sikk. — hh.
1066. Edelmüller Ignác s t. gond. ok. suly. t. sért. — hh.
III. 1133. Klein Ferenc suly. t. sért. — hh.
1134. özv. Krausz Lipótné sikk. — rmv.
1135. Czárt Imre közcs. ell. kih. — fo.
1156. Pól Samu m. lak. sért. — hh.
1161. Rofritz Jakab suly. t. sért. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi április hó 24. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 908. Duchon József — Zsiga Károly öröks.
942. özv. Sáfrán Jánosné s t. — Sáfrán István közszerz. kiad.
977. Kis-Harsány község birtokosai tagosítás.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 924. Weitzl Henrik — Gruber József panasz.
976. Dr. Székely Ede — Stern Fülöp 47 frt 80 kr.
875. Kerkápoly István — Varga Margit házass. felb.
876. Lőcze Mihály — Füle Erzsébet » »
925. Nárai László — Gerlinger Erzsébet » »
III. 834. Jung József — Schmidt Anna Mária » »

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 989. Tóth József — Varga János ing. tjog.
960. Bécsi bizt. társaság — Balogh Mari s t. 30 frt.
978. Siklósi takptár — Dr. Gojkovits Sabbas s t. 250 frt.
1017. Weisz Zsigmond — Csele Lajos 90 frt 23 kr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 959. Lisziák Katalin s t. — Lisziák István s t. öröks.
974. Bózsza János — Bózsza Mihály s t. »
979. Prakatur Jaksa s t. — Kollár Márkó s t. birt. per.
980. Máthé József — Szavariacs Nándor zjog törtl.
1018. Tarnik Béla — Strausz Béla 2000 frt.
III. 1019. Nyulas Mátyás — Egedi József s t. zárlat.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 873. Béres József — Béres György s t. 550 frt.
874. Pál József — Lencz Sándor s t. 596 frt 92 kr.
905. Kovács Mihály s n. — Lány Lidi s t. ing. tjog.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 972. Eilensfeld Borbála — Holczer Ádám végreh.
983. Müller Antal — Ratasits József s n. »
1004. Heller Adolf — Schwarzingger Károly »
1006. Kássádi András — Géczy József »
1022. Spitzer Gyula — Michenbach Konrad zjog előj.
1029. Ozsvald Sándorné — Bodó Istvánné tjog.
1030. Dr. Gál Jenő — Cs. Kovács József s t. zjog törtl.
1031. Kummer András s n. — Cs. Kovács József s t. zjog törtl.
1033. Hadaró István s t. — Potó István végr.

— **(Szerencsés játékosok.)** Az idén a montecarloi játékbank mérlege a rendnél sokkal nagyobb nyereséget mutatott ki, aminek az az oka, hogy a lefolyt évben nagyon kevés játékos játszott Montecarloban szerencsével. Legtöbbször egy new-yorki gazdag szénkereskedő nyert, aki három heti játékos után 365.000 frankot vitt magával a bank pénzből a new-yorki ötödik avenuebe, a milliomosok városnegyedébe. Ezt is lefőzte egy orosz gróf, aki egy este 350.000 frankot nyert. Ezt a két szerencsefiát leszámítva, a többi játékosok legnagyobb része vesztett.

— **(A sólet.)** Egy Mózes-hiten levő polgártárs megháborodott elméjében és néhány nap óta a tébolydában tartózkodott. Bekövetkezett a szombat. Mózes sóletet követelt. Hasztalan akarták ezt kiverni a fejéből. Mind hevesebben, mind szenvedélyesebben követelte a sóletet. Végre is megjelent a főorvos. Ő sem tudta lecsillapítani az izgatott páciens. Mózes kijelentette, hogy sólet nélkül nincs szombat, szombat nélkül nincs vallás, vallás nélkül nincs élet és ő azért falba veri a fejét. Kérte végre a főorvos, hogy hol kapható az a sólet. A beteg megnevezett egy zsidó korcsmát. Az orvos, a ki meg akarta figyelni a beteget, kijelentette, hogy elmegy a beteggel a korcsmába. Mózes azonnal megnyugodott és mint kezes-bárány távozott az orvossal. Egy ápoló követte őket. A páciens kéjjel falatozott a kedvenc ételből és a mikor elkészült vele, szivarra gyujtott. A főorvos felháborodva kiáltott fel:

— Micsoda dolog az? Előbb a vallásra hivatkozik, kegyeletből követeli a sóletet és most szent szombat napján szivarozik, a mi pedig tilos?

Mózes a mellénye hónaljnyílásába teszi két hüvelykujját, ravasz önelégültséggel mosolyog a főorvosra, aztán kérde:

— Hát minek vagyok én mesüge? Minek vagyok én bolond?

— **(Az albirni titok.)** Az ausztriai Albirnbén a múlt hétnek utolsó napján egy külsejében meglehetősen elzüllött leány bolyongott. Orosz cirkuszlovarnőnek mondta magát és azt beszélte, hogy a legiszonyubb nyomoruságban van. Egy lovaglás közben szerencsétlenül járt, több bordáját törte, hosszas betegsége alatt elfogyott a megtakarított pénze, szerződése nincs és azóta éhezve kóborog a világban. A könyörületes emberek megvendégték a szegény leányt, egy-két forintot is gyűjtöttek össze és az állítólagos cirkuszlovarnő hálálkodva távozott. Feltűnt azonban, hogy a rejtélyes idegen Bécsbe készült menni mégis az ellenkező irányban a Duna partján látták bolyongni, de a maguk dolga mellett nem értek rá vele törődni. Már meg is feledkeztek róla, a midőn hétfőn egy sápadt fiatal ember jött Albernbe és házról-házra járva, izgatottan kérdezősködött, nem láttak-e egy fiatal leányt? Le is irta a keresett leányt és a leírás teljesen ráillett az állítólagos lovarnőre. Miután elmondták neki a történeteket, szomorúan távozott. Másnap Maneswört mellett egy ligetben találták meg a fiatal ember

holttestét, aki mintegy huszonöt éves lehetett és színésznek mondta volt magát. Zsebeiben negyven krajcárt és orosz nyelven irt leveleket találtak. Ezek a levelek talán felderítik a rejtélyes esetet és nyomára vezetnek a leánynak.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Közgazdaság.

□ **A hivatalos árszió.** A pénzügyminiszter az aranyban fizetendő vámoknál, ha a fizetés ezüstben történik, az aranyárkelet pótlékot május hónapra 20 százalékban állapította meg.

□ **Hivatalos börzei árjegyzés a vidéken.** Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter kibővítette a már régebben berendezett vidéki árjegyzési szolgálatot. Nevezetesen májusban 500 községben fogják a budapesti és a bécsi tőzsde gabonaárát hivatalosan közölni. A kereskedelemügyi miniszter ugyanis értesülésünk szerint elrendelte, hogy a budapesti és a bécsi gabonátőzsde árzárlatairól ez évi május 1-étől kezdve nemcsak a nagyobb piaccal bíró városok, hanem minden város és járási székhely közönsége is értesüljön távirati úton. A közönséget ezekről az árzárlatokról oly módon értesítik, hogy a budapesti gabonátőzsde által hetenkint háromszor (hétfőn szerdán és szombaton), rendkívüli árváltozások esetén pedig más napokon is, a bécsi gabonátőzsde által pedig hetenkint egyszer (szombaton) hivatalosan megállapított gabona- és ter-

ez a halál magasztossága mellett el nem csituló, őrjöngő fájdalom.

Megmerevedve, szédülő fejjel néztem az asszonyra és kinosan éreztem gyöngeségemet.

Ekkor halkan felnyilt az ajtó és a pufók kis Imrétől követve magas férfialak lépett a szobába. Egyenesen a halotthoz lépett és megfogta lecsüngő kezét, aztán felhajtotta keblén a ruhát.

— Késő . . . mormogta szánakozva.

Zuzmaráné felsikoltott s újra kezdte a borzalmas átkozódást.

Az orvos megfordult, csillapítólag a karjára tette kezét és szivből jövő gyöngéd hangon beszélt hozzá.

— Nem fél a halál nyugalma megzavarni, jó asszony? Ne zúgolódjék Isten ellen. Ki tudja, az ő végtelen irgalma milyen szenvedéstől és megpróbáltatástól váltotta meg. Jöjjön, hagyjuk szegénykét pihenni.

Zuzmaráné könyei jótékonyan megeredtek s csendesen sirva támolygott ki a szobából.

Az orvos akkor észrevett és szembe fordult velem. Némán meghajolt, aztán néhány pillanatig komolyan vizsgálta elfehéredett arcomat.

Ekkor, nem tudom megérteni, miért és hogyan, villámként különös érzés járta át egész valómat. Nem tudtam elemezni, micsoda, mert nagyon váratlanul jött és sohasem éreztem ehhez hasonlót. Szivem fájdalmasan összeszorult és egy percre sajátságosan gyönyörteljes félelmet éreztem. Egész lelkem beleveszett abba a hosszú, meleg pillantásba, a hogy a doktort néztem, a ki hozzám lépett, megfogta a kezemet és kivezetett. Csak odakünn szólt hozzám szeliden és komolyan.

— Egész halvány . . . Mi a baja?

— Nem tudom, — olyan gyöngé voltam, válaszoltam különös zavarral.

— Engedje meg, hogy felvezessem, kérte.

A mint a napfényes udvaron áthaladtunk, akkor nézhettem meg figyelmesebben Renard Endre doktort.

Izmos és mégis nyulánk alakja volt s érdekes feje, tiszta, nyílt szemekkel, melyek erős akaratról és szívóságról tanuskodtak.

Mikor pár perc múlva elbucszott, engedelmet kért, hogy máskor is tehesse tiszteletét.

Istenem, milyen változáson mentem keresztül? Kezdem nem érteni önmagamot; egyszerre kinzó nyugtalan-ság gyötört, máskor minden ok nélkül lázas öröm remegtetett meg. És szüntelenül az orvos alakja jelent meg előttem, még álmaimban is.

Mikor első ízben meglátogatott, szivem örületesen dobogott és az áruló vér arcomba szökött. Amint az ő arcára pillantottam, melyen szintén könnyű pir futott át, ujjongó, mámoros diadalézés lopta magát szivembe.

Hiszen én szeretek! Szerelmes vagyok, mint akár-melyik gyöngé, egyszerű asszony.

Hogy szeretném hullámos haját megcirógatni és fáradt fejemet az ő erős vállára támasztani.

Szerelem, te vagy a földi üdvösség. Még gyötrelmeid is édesek. Balga és szánandó az, a ki elkerül. Istenem! Álmodtam én hosszú éveken keresztül, vagy hogy élhettem eddig nélküle?

Mikor Kleo és Herkules eljegyzésüket tudatták velem, már akkor én is menyasszony voltam.

ményárak az illető helységekben főnálló posta és táviróhivatalokkal táviratilag közölni fognak s a hivatalok e közléseket a hivatalos helyiség kapujára, vagy ajtajára kifüggesztik. E hirdetéseket azután bárki ingyen megsemmisítheti, lejegyezheti, sőt ha valaki ezekre az árzarlatokra előfizetni kíván s ebbeli szándékát az illetékes posta és táviróhivatalokban bejelenti, az árzarlatokat neki a helyiségben évi 20 frt előfizetési díjért, a hivatal székhelyén kívül pedig évi 30 forintért másolatban postadíjmentesen kézbesítetik.

TÁVIRATOK.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma a képviselőház rövid ülést tartott, melyen a tegnapi megszavazott javaslatot harmadszori olvasásban is elfogadták.

Azután Széll Kálmán miniszterelnök ajánlotta, hogy hétfőig ne legyen ülés. Hétfőn a bizottságok beterjeszthetik jelentéseiket; kedden azután ezeket tárgyalja a Ház és a miniszterek több interpellációra felelnek.

A miniszterelnök indítványát a Ház elfogadta s ezzel az ülés véget ért.

— **Rudnay lemond.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egy estilap értesülése szerint Rudnay Béla báró, a főváros rendőrfőkapitánya, a várossal történt kontroverzia miatt beadta lemondását. Ugyanis Széll Kálmán mint belügyminiszter, a fővárosnak adott igazat a Gellérthegy-i citadella lebontása ügyében a főváros és a főkapitány között támadt nézeteltérés dolgában.

— **Szénbányászok sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A belga Lüttichben a kőszénbányászok között sztrájk ütött ki, mely most növekvőben van.

— **A Figaro leleplezései.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Figaro“ folytatja a Dreyfus-ügyben a vádlomások közlését. E közlések szerint Lebrun Renault azt mondja, hogy Dreyfus így beszélt:

— Ártatlan vagyok. Három év múlva kiderül ártatlanságom! Patty du Clam meglátogatott cellámban, mondva, hogy a miniszternek tudomása van ártatlanságomról. A miniszter tudta, hogy ha szolgáltattam is ki Németországnak okiratokat, azok jelentéktelenek voltak és ezt csak azért tettem, hogy fontosabbakat kapjak értük!

— **Nagy tüzvész.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Newyorkból írják, hogy Pontapitreiben nagy tüzvész volt. Harmincegy ember meghalt; 2000 ember hajléktalanná lett a tüzvész következtében.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. április 20.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.61; későbbi szállítás: 8.60. — Tengeri, májusra: 4.41. — Rozs, májusra: 8.19. — Zab, őszre: 6.44.

Az értéktőzsdén az árai a következők: Osztrák hitelrészvény: 257.40. — Magyar hitelrészvény: 380.00 — Államvasut: 361.1/4.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi április hó 17-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 780. Hidasd község — Hidasdi bánya-társulat cég ing. birt. — hh.
888. Zalamegye Árvaszéke — Jakopák Lukács s t. gond. alá hely. — hh.
892. Kaposvár-fonyódi h. é. vasut társ. — br. Pongrácz Klára letét. — hna.
906. Somogy megye összesített Árvatára — Fehér Ferenc holtta nyilv. — hh.
941. Zalamegye Árvaszéke — Hegedüs Mihály gond. alá hely. — rmv.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 751. Leicht Ignác — Herzog Leni Kati házass. felb. — hh.
772. Németh György — Pető Erzsébet » » — hh.
778. Koppitz Julianna — Nickel Henrik » » — hh.
889. Jegyed György — Csesznák József panasz. — fo.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 907. P. L. Lichtschein & Bruder — Löw Sámuel 7156 frt 05 kr. — fo.
923. Podvinecz és Heiszler cég — Barakovics Ferenc s n. 632 frt 52 kr. — hh.
931. Krausz Róza közadós csődügye. — mv.
866. Foncier pesti bizt. intézet — Tóth Péter 12 frt 25 kr. — hh.
921. Weinberger Mór — Turós József s n. 50 frt. — fo.
922. Steiner Sámuel — Brichta József 111 forint. — rend.
944. Moises Gyula — Novák Mátyás s n. 300 frt. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 939. Matotek Mihály s n. — Szabol Borbála s t. köz. msz. — hh.
940. Csáktornyai tárházak részvénytárs. — Tomasi Gyula ing. tjog. — hh.
943. Pokrivács János — Zsvikó (Sivkovits) Imre s t. ing. tjog. — rend.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 775. Szalai Gábor s n. — Lugosi József s t. ing. tjog. — hh.
797. ör. Szigetsán György — Gyuradinovics Pál 3000 frt. — mv.
932. Kec István s t. — Kec Zsuzsanna holtta nyilv. — hh.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 914. Csertli József — Waltz József s n. végr. — hh.
927. Rammeshoffer Gizella s t. — Mautner Róbert s n. végr. — mv.
928. Dr. Hirling Károly — Pintér Károly végr. — hna.
935. Mayer Teréz s t. — Schwegál Mari felszól. — fo.
937. Vörösmarth község — Paub Jakab s n. végr. — hh.
946. Bencsik József — ifj. Balajcza Péter » — hh.
958. Lalic Gusztáv — Petz Sándor végr. — rmv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 853. Pécsi taktár — Göllöncsér János végr. — mv.
856. Loschitz Mór és fia cég — Domjanovics Simon végr. — mv.
867. Leitpold Erzsébet — Häfner Ferenc végr. — mv.
869. Mohácsi taktár — Sey Istvánné végr. — vn.
887. öz. Ollé Istvánné — Sey István s n. felszólamlás. — hh.
878. Oreszki Márton — Zakál Henrik s t. végr. mszünt. — hh.
893. Kir. kincstár — Bóth István végr. — rend.
894. Pap József — Csizmadia János s t. végreh. — mv.
895. Bach József s n. — Vajecz Antal s n. árv. hat. kiv. hely. — ms.
926. Kismartoni taktár — Horváth Mihály végr. — rmv.
936. Kiskarikás János — Szondi József végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 1181. Tarodi János lopás. — hh.
1182. Markó György » — hh.
1190. Vidák Béla k. t. sért. — vu.
1194. Resch Jánosné s t. becs. sért. — vu.
1195. Wiesner Henrikné » — vu.
1196. Stéberl Károly s t. » — vu

1200. Babán György lopás. — rend.
1230. Keszthelyi Béla becs. sért. — vu
1231. Bankó István k. t. sért. — vu.
1233. Lidloff Józsefné s t. k. t. sért. — vu.
1234. Kis Papp Sándor becs. sért. — vu.
1236. Sonkolos János s t. k. t. sért. — vu.
III. 1202. öz. Dezső Józsefné s t. lopás. — rmv.
1211. Szluinszki Lőrinc s t. » — rmv.
1212. Schwáb György m. lak. sért. stb. — hh.
1213. Somogyi János lopás. — rend.
1216. Juhász Márton » — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1127. Vésey József hamis vád. — hh.
1130. Horváth József s t. suly. t. sért. — hh.
1183. Simon Ferenc s t. emberölés. — hh.
III. 1068. Jakab István suly. t. sért. — mv.
1069. Takács Lőrinc » — hh.
1116. Szamel Antal s t. » — rmv.
1154. Birkás Vendel s t. » — hh.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1067. Váci János erősz. nemi köz. — fo.
1110. Kimli Ádám s t. hat. ell. erősz. és becs. sért. — rmv.
1151. id. Ceiner József m. okir. ham. — mv.
III. 1057. öz. Széles Istvánné rágalm. — ms.
1058. Pusiberg Dömötör s t. rágalm. — hh.
1073. Kovács József s t. lopás. — rmv., rfo.
1076. Derzsánics György s t. rágalm. — mv.
1112. Weisz Lipót s n. » és becs. sért. — ms.
1159. Kovács Márton s t. » — rmv., rfo.
1162. Kovács Antal becs. sért. és közcs. ell. kih. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 1078. Szabó József m. okir. ham. — hh.
1084. Rosenfeld Mózes (Manó) lopás. — hh.
1086. Polai Ferencné s t. » — hh.
1108. Godi János s t. lopás és org. — hh.
1129. Ungár Jenő s t. suly. t. sért. — hh.
1149. Aigner Lipót lopás. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1054. Spitzer Miksa sikk. — hh.
1066. Edelmüller Ignác s t. gond. ok. suly. t. sért. — hh.
III. 1133. Klein Ferenc suly. t. sért. — hh.
1134. öz. Krausz Lipótné sikk. — rmv.
1135. Czárt Imre közcs. ell. kih. — fo.
1156. Pól Samu m. lak. sért. — hh.
1161. Rofritz Jakab suly. t. sért. — rend.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi április hó 24. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 908. Duchon József — Zsiga Károly öröks.
942. öz. Sáfrán Jánosné s t. — Sáfrán István közszerz. kiad.
977. Kis-Harsány község birtokosai tagosítás.

Előadó: *Tóthossy Béla.*

- V. 924. Weitzl Henrik — Gruber József panasz.
976. Dr. Székely Ede — Stern Fülöp 47 frt 80 kr.
875. Kerkápoly István — Varga Margit házass. felb.
876. Lőcse Mihály — Füle Erzsébet » »
925. Nárai László — Gerlinger Erzsébet » »
III. 834. Jung József — Schmidt Anna Mária » »

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 989. Tóth József — Varga János ing. tjog.
960. Bécsi bizt. társaság — Balogh Mari s t. 30 frt.
978. Siklósi taktár — Dr. Gojkovits Sabbas s t. 250 frt.
1017. Weisz Zsigmond — Cselle Lajos 90 frt 23 kr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 959. Lisziák Katalin s t. — Lisziák István s t. öröks.
974. Bóza János — Bóza Mihály s t. »
979. Prakatur Jaksa s t. — Kollár Márkó s t. birt. per.
980. Máthé József — Szavariacs Nándor zjog törtl.
1018. Tarnik Béla — Strausz Béla 2000 frt.
III. 1019. Nyulas Mátyás — Egedi József s t. zárlat.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 873. Béres József — Béres György s t. 550 frt.
874. Pál József — Lencz Sándor s t. 596 frt 92 kr.
905. Kovács Mihály s n. — Lány Lidi s t. ing. tjog.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 972. Eilensfeld Borbála — Holczer Ádám végreh.
983. Müller Antal — Ratasits József s n. »
1004. Heller Adolf — Schwarzinger Károly »
1006. Kássádi András — Géczi József »
1022. Spitzer Gyula — Michenbach Konrad zjog előj.
1029. Özsvald Sándorné — Bodó Istvánné tjog.
1030. Dr. Gál Jenő — Cs. Kovács József s t. zjog törtl.
1031. Kummer András s n. — Cs. Kovács József s t. zjog törtl.
1033. Hadaró István s t. — Potó István végr.

1045. Lówy Antal s t. zjog. bek. és. törl.
1046. Gilvánfa község volt urb. — Garai Ferencné s t. tlkv. kiig.
1048. Roheim Ferenc — Kiszeli Julia s t. végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 969. Dr. Liber György — Raczkovics Markó végr.
971. Mezga Teréz — Szklepics Mihály »
973. Paksvideki takptár — Bene István »
1005. Fodor Pál — Greger Antal »
1007. özv. Krisztánits Antalné — Szieberth Nándor végr.
1021. Pécsi takptár — Haberényi Pál végr.
1023. Pécs szab. kir. város Árvatára — Kovács István s n. végr.
1028. Gajdos Paula — Gyimóthy István s t. végr.
1034. Vidóczi Istvánné — Bor László Mihály »
1035. Tabvidéki takptár — Böhm Adám »
1047. Balogh Sándor — Kis István végr. mszünt.
1051. Cs.-Tóttós róm. kath. hitközség — Cs.-Tóttós község. tlkvi kiig.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- III. 1242. Hajman Ferenc lopás.
1244. Dombi Sándor közcs. ell. kih.
1258. Dölles András lopás.
1277. Fűredi Sándor s t. lopás.
1293. Palos László s t. »
1294. Gál Erzse s t. becs. sért. stb.
1302. Bertalan Ferenc lopás.
1307. özv. Lóvy Sámuelné lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1201. Kozma György s t. suly. t. sért.
1232. Id. Bertalan István s t. suly. t. sért.
III. 1158. Csima Pál s t. »
1203. Kovács Imre s t. »
1215. Bátor Ferenc »
1221. Vajda Istvánné »

Előadó: *Nábrácsky Lajos.*

- V. 1150. Kis József szánd. emberölés.
1275. Sám István csalás.
III. 1115. Frank József sikk.
1136. k. Asztalos Péter sikk.
1224. Fischl Lajos sajtórendőri kih.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 1210. Takács Antal erősz. nemi köz.
1267. Szilágyi Ferenc becs. sért.
III. 1163. Radics Géza közeg. ell. kih.
1164. özv. Kerekes Sándorné rágalm.

1165. Galus Lajos s n. becs. sért. és rágalm.
1175. Zsidó Istvánné rágalm.
1184. Katona Pál »
1204. Poleczák György »
1240. ifj. Gerencsér Istvánné rágalm.
1243. Tarr József »

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 1079. Gondos Márk sikk.
1082. Takács József közokir. ham.
1148. Csondor József hat. ell. erősz.
III. 1171. Toponárán Miksa s t. suly. t. sért.
1172. Mieth János »
1214. Horváth Istvánné hamis pénz kiad.
1239. Csonka Imréné s t. lopás stb.
1256. Vastag István sikk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Árverés.

Apáca-utca 5. sz. alatt
f. hó 21-én d. u. 2 órakor

házi butorok

lesznek elárverezve.

DOBSZAY ISTVÁN
közgyám.

A „Vigadó“ nagytermében

Kinematograph Excelsior.

[Holnap pénteken, április 21-én

nagy disz-előadás.

Kezdete 8 órakor. — Pénztárnyitás 7 órakor.

Belépő-díj 50 kr., tanulók, katonák (ör mestertől lefelé) és gyermekeknek 25 kr.

Szombat és vasárnap utolsó előadása a bikaviadalnak. — Vasárnap délután 5 órakor
családi előadás lesz állított áron.

Belépő-díj 30 kr., katonák (ör mestertől lefelé) és gyermekeknek 15 kr.

Hétfőtől kezdve teljesen új érdekes műsor.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécsett** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sír-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági zárok és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyva-gépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitünőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **áram versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.